

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790247872/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

VII

Oh! n'insultez jamais une femme qui tombe!
Qui sait sous quel fardeau la pauvre âme succombe!
Qui sait combien de jours sa faim a combattu!
Quand le vent du malheur ebranlait leur vertu,
Qui de nous n'a pas vu de ces femmes brisées
S'y cramponner longtemps de leurs mains épuisées;

La faute en est à nous: à toi riche! à ton or!

Victor Hugo.

Under disse og lignende Reflectioner var jeg naact hjem, og vilde netop til at stige op ad den sidste Trappe, da en Person kom ned ad den med en saa utilladelig Hurtighed, at han rev mig overende og selv faldt. Inden jeg fik mig reist op, var han allerede et Par Trapper nede; og jeg overveiede hos mig selv, om jeg skulde vende om og forfølge ham eller ikke; thi hans Fart forekom mig noget mistænkelig. Men førend jeg havde fattet nogen Beslutning, hørte jeg Flints Dør blive lukket op, og hans Stemme, der sagde: Efter ham Felix, og det det Bedste Du kan, – og derpaa fløi Felix ned forbi mig. Hurtig gik jeg tilside, for ikke nok engang at støde Kolbøtter. Jeg steg op, høist forundret, og gik ind paa Flints Værelse, for at erfare hvad dette skulde betyde; men han var der ikke. Jeg aabnede Døren for at indhente Underretning hos hans Vertinde, til hvem jeg troede, han var gaaet ind, da jeg idetsamme hørte hans Stemme i det omtalte indre Værelse. Jeg standsede, uvis om jeg skulde gaac ind, og imidlertid hørte jeg ham sige:

Men nu vil jeg vide, hvad dette er for Historier, og hvad Du har for Maskepi med denne Bandit. For Pokker, det er ikke af Nysgjerrighed; men jeg har villet hjælpe Dig, – Du selv har bedet mig derom, men det er mig jo umuligt, naar jeg ikke veed, hvad der fattes Dig. Fortæl mig derfor, Augusta, vedblev han i en venligere Tone, fortæl mig alt, og jeg lover Dig forud, at gjøre hvad jeg formaaer, for at redde Dig; og skulde det være umuligt, da skal Din Historie være, som den aldrig var fortalt.